

Foxtor Beatrice of Bellever/ Tracey is meer.....

Een hele mooie leeftijd met de huldiging in de Labrador Post (zie volgende pagina). 15 jaar en the lady was "still going strong" Alhoewel na de wandeling kwam ze toch wel eens de keuken in gewandeld en moest dan erg hijgen.

Dat zou uiteindelijk haar einde worden. Met de indringende warmte van de laatste dagen, werd het hijgen meer en meer en je zag af en toe alle ribben.

Maar 's morgens weer net zo vrolijk, tot de bewuste zaterdag 13 juni.

Het hijgen werd zwoegen. Zwoegen op een manier dat je zelf op je tenen liep, tong ver uit de bek en donkergrijs.

Het was afgelopen. Dierenarts aarzelde geen moment en zo namen we afscheid van onze topper.

Voor mij in de huidige omstandigheden mijn therapie hond. 'S morgens samen een wandeltje door het weiland. Hele gesprekken met haar – ze was inmiddels stokdoof – maar haar ogen spraken boekdelen.

Samen kijken naar de jonge eenden, even snuffelen aan de jonge berkjes. Het verlies is groot, ik mis haar.

Natuurlijk zijn er altijd mensen die zeggen, je hebt haar 15 jaar gehad. Natuurlijk, maar ik had ook niet opgezien om nog 15 jaar met Tracey op te trekken.

Lieve Tracey, ik vergeet je nooit..

14

naam: Tracey (Foxtor Beatrice of Bellever)

reu/teef: teef

geboren: 29 maart 2005

eigenaar: Henny M. Schoor

Heb je Tracey van pup af aan en kun je je haar puppytijd nog herinneren?

Tijdens onze training met Rupert Hill in Engeland attendeerde Rupert ons op een topnest dat zojuist geboren was uit een van de Field-Trial reuen van Rupert: "Believer Simon" en "Dearvalley Ebony". In die tijd een geweldige mogelijkheid. We hebben daar niet lang over na hoeven denken. Zodra Tracey de leeftijd had van 8 weken, zijn we met KLM naar Bristol gevlogen en de volgende dag gingen we met een gevuld vliegkenneltje weer naar huis. Wat een leuk en mollig puppy en tranen bij de fokster die Tracey in een zachtblauw dekentje naar het vliegtuig begeleidde.

Zijn er speciale herinneringen aan de pubertijd?

Tracey was een leuk en pienter hondje, dat wel haar eigen richting volgde en haar eigen zinnen had.

Hoe is haar karakter?

Eigenzinnig en niet gemakkelijk in de training. We noemen haar wel eens "spookje", ze kan je ook zo doordringend aankijken.

Heb je met Tracey geshowd, getraind en/of gewerkt?

De show was aan ons niet besteed, maar wel de jachthondenproeven en vooral de veldwedstrijden. Dat was wat Tracey wilde, ze liet

op duivenjachten ongelooflijke prestaties zien en kwam beladen met prijzen en titels weer thuis.

Minimaal één keer per jaar ligt voor ons de uitdaging om in de USA een "Huntingtest" te lopen. Niet alleen het lopen van de proeven, de "Huntingtesten", maar ook het hele gebeuren er om heen is top. Een super sfeer. Prachtige terreinen speciaal aangelegd voor uitsluitend hondenproeven! Daarvan zijn er in de USA toch wel veel. Aangekomen op "the ground" zie je op bordjes staan in welke groep je gaat starten. De proeven staan allemaal onder leiding van een "Marshall" en dit zijn vaak dames waar je niet omheen kan. In de ochtend meestal het landwerk, bestaande uit dubbele verre apporten, en in de middag het waterwerk. Laatste keer was het een soort moeras met veel begroeiing van waterplanten, riet en hindernissen waar je als voorjager niet zo blij mee bent. Maar Tracey bleek niet

alleen een aangename reisgenoot met vliegen, ook in de USA voelde zij zich – als 100% Engelse dame- helemaal op haar gemak en sleepte de mooie oranje rozetten met gemak binnen. Een kanjer, maar ze bleef moeilijk bestuurbaar, ze kan je ook heel brutaal in je ogen kijken! Met een blik van "ik weet het toch beter".

Is er ook gefokt met Tracey?

Nee, fokken is er bij ons nooit bij geweest. Het werk lonkte voor Tracey op alle fronten.

Wat is typisch Tracey?

Zoals reeds eerder gezegd, Tracey heeft een sterke wil. Dat is voor mij ook een reden geweest haar nooit op te leiden voor o.a. de Nimrod of de Artemis. Juist op het punt dat je met een hond een combinatie bent, liet Tracey het afweten en deed haar eigen ding!

Fieldtrial in 2008: v.l.n.r.: Joost de Fouw met Millen Square Hurricane Jack, Henny Schoor met Foxtor Beatrice of Bellever (Tracey), Wilfred Schenk met Dual's Hope Evita en Kees Kommers (overleden 2013) met Millers Square Famous Grouse.

Heb je weleens gekke of grappige dingen met haar meegemaakt?

Tracey heeft denk ik meer grappige dingen met mij meegemaakt, dan andersom. Ze liet me op proeven wel eens staan, dat ik dacht "wat ben je een krengetje" en als ze op dat moment kon schateren, had ze het zeker gedaan.

Zijn er weleens medische tegenslagen geweest?

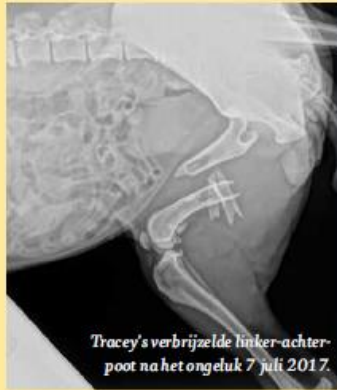
Voor een hond van die leeftijd gaat er natuurlijk altijd wel eens iets mis. Heupen en ogen hebben we voor de formaliteit laten checken: Prima, alles dik in orde. Maar toen we enkele jaren geleden een dikke bobbel op haar staart ontdekten, was één bezoekje aan de dierenarts voldoende om meteen een stuk van haar staart te amputeren. Dus werd het een kortstaart Labrador, haha. Veel erger was het afschuwelijke ongeluk in 2017, toen een koerier op onze oprijlaan haar aanreed en haar linkerachterpoot verbrijzelde. Tijdens een ruim drie uur durende operatie met een hele zware narcose -en dat voor een hond van 12 jaar!- werden er stalen pennen en schroeven in haar poot gezet. Een ongeloflijk kunststukje van Dierenkliniek Putten, waarmee we de dappere Tracey toch weer op de poot hebben gekregen. Wat een taai rakker is het!

Hoe is de thuissituatie van Tracey?

Tracey leeft samen met twee Labradors en een Hannoveraanse zweethond, allemaal heren! Die zich keurig gedragen en alle respect en egards tonen voor deze oude dame. Alle mandjes staan voor haar ter beschikking en af toe is het ontroerend om te zien hoe de reuen haar een lik over haar snuitje geven en haar oogjes schoonpoetsen.

Wat kan Tracey allemaal nog en wat doet ze het liefste?

Tracey is tegenwoordig wel wat stijfjes maar haar eetlust en ondernemingsvermogen zijn nog helemaal top. Haar ogen zijn zo scherp en helder, ze ziet alles en alles. Echter haar gehoor is helemaal nul. Haar slaapje is momenteel het belangrijkste voor Tracey, we hebben nu soms 's morgens dat ze zo diep ligt te slapen, dat we denken dat ze al aan het hemelen is. Maar zodra de laarzen uit de kast komen en we gaan wandelen, staat ze als eerste voor de deur en wordt ze heel behoedzaam de auto ingetild. En dit recept volgt ze 's avonds ook. Twee keer per dag ruim een uur wandelen in haar tempo. En ze slaat geen wandeltje over!

Tracey's verbrijzelde linker-achterpoot na het ongeluk 7 juli 2017.

Tracey's poot 3 weken na de operatie.

Wil je graag zelf nog iets toevoegen aan bovenstaande vragen?

Als pup was Tracey al heel eigenwijs en dit was bepalend voor de rest van haar leven. Inmiddels heb ik met succes vier van onze Labradors op de Nimrod uitgebracht, maar bij Tracey zat het er net niet in. Door haar sterke eigen wil toch een moeilijk af

te richten hond. Maar op jacht – en daar zijn onze Labradors voor – kreeg ze vaak de handen op elkaar van de jagers of een chapeau. Ze bracht de meest moeilijke apporten binnen van haar- en veerwild en tja, als je zo'n diamantje in handen hebt, wat maakt dan dat ene extra diploma nog uit...

